

အောင်မြင်
စာပေ

မြပုလဲခင်

ဂွယ်စူးချစ်

အခန်း (၁)

အလေ့အကျင့်လိုဖြစ်နေသော အာရုံသည် မိမိအား လှုပ်နှိုးလိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်ကာ နွယ်လေး နိုးလာခဲ့သည်။ ။

ခြင်ထောင်ကို အသာလုပ်ကာ စားပွဲတင်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။ ငါးနာရီထိုးရန် ခုနစ်မိနစ်သာ လိုတော့သည် ဖြစ်ရာ သတ်မှတ်ထားသော အိပ်ရာထချိန် ငါးနာရီပြည့်ရန် အနည်းငယ်သာ လိုခြင်းအတွက် နွယ်လေး ကျေနပ်သွားသည်။ ။

တစ်ဖက်မှ လည်း ချွတ် ... ချွတ် ဟူသော လှုပ်ရှားသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မေမေလည်း အိပ်ရာမှ နိုးလေပြီဟု နွယ်လေး သိရှိလိုက်ကာ ခြင်ထောင်ကို သေသပ်စွာ တင်းတင်းကလေး ဖြစ်နေစေရန် ဆွဲတင်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် စောင်ခေါက်၊ အနည်းငယ် တွန့်ကြေသွားသယောင်ရှိသော အိပ်ရာခင်းကို ဆွဲဆန့်ကာ သေသပ်သွားစေရန် ပြုပြင်လိုက်သည်။ ။

လူ့လောက သံသရာစက်ဝန်းအတွက် တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းစတင်ရန် တာရှုလေပြီ။ ဆံပင်ကို အရင်ပြီးသင်ပြီးမှ ရေချိုးခန်းနှင့် အိမ်သာတွဲလျက် ရှိနေသော အခန်းတွင်းသို့ဝင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ခြင်းနှင့် မျက်နှာသစ်ခြင်းကို လျင်မြန်စွာ လုပ်လိုက်သည်။ ။

နွယ်လေးအတွက် အချိန်သည် စက္ကန့်နှင့်အမျှ အဖိုးတန်လှသည်။ ။

ပြီးသည် နှင့် ဘုရားခန်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ။ ဘုရားသောက်တော်ရေလဲ ရန် ဘုရားခန်းတွင်းရှိ ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ကာ ချိတ်ချိတ်လိုက်သည်။ ။ နောက် သောက်တော်ရေဗန်းကို ယူကာ ... သောက် တော်ရေခွက်များမှ ရေကိုအောက်သို့သွန်စဉ် နွယ်လေး၏ မျက်ဝန်းသည် တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားကာ အံ့အားသင့်သွားသည်။ ။

တစ်ဖက်ခြံဝင်း၌ ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သော တိုက်သစ်လေး သို့ လူများ ရောက်ရှိလာ ပြီပဲ။ ပို၍ သေချာသည် က မိမိနှင့် ရွယ်တူဟန် ရှိသော လူငယ်တစ်ယောက်ကို အရုဏ်ဦး၏ သမ်းစပြု လာသော မှုန်ပျဉ် အလင်းရောင်အောက်တွင် လှမ်း၍ တွေ့ရှိလိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ။

သူသည် ပေါက်တူးတစ်လက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ ။

"နွယ်လေး ... ဆွမ်းတော်ရပြီ"

နွယ်လေးသည် ပြတင်းပေါက်မှ ခွာကာ ဆွမ်းတော်ဗန်း လာပို့သော မညိုဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး ...

"မညို ... ဟိုခေါင်းရင်းခြံကို လူသစ်တွေ ဘယ်တုန်းက ပြောင်းလာ တာလဲ"

"မနေ့ကပဲ၊ နွယ်လေး ကျောင်းသွားတုန်းကထင်တယ်"

မညိုကပြောပြီး ဘုရားခန်းအတွင်းမှ ထွက်သွားလေရာ ...

"ဟင် ... မညိုကလည်း လုပ်ပြန်ပြီ၊ ဘုရားဆွမ်းတော် ကပ်သွားဦး လေ"

နွယ်လေးက ချစ်စဖွယ် ငြူစူအပြစ်တင်သလို နှုတ်ခမ်းစု ဝိုင်းဝိုင်းက
လေး ပြုမူပြီး မညိုအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ။

မညိုက ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲရပ်ပြီးမှ ချာခနဲလှည့်ကာ ...

"မေ့လို့ ပါ ဘုရားဒကာမလေးရယ်"

ဟူသော စိတ်မဆိုးသည့် အငေါ်တူးတူးလေးဖြင့် ပြောလိုက်ပြီး ဘု
ရားကို ဦးသုံးကြိမ်ချလိုက် ပြီးမှ ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်ရွတ်ပြီးလျှင် ဦး
တစ်ကြိမ်ချပြီး ထ လစ်သွားလေတော့သည်။ ။

နွယ်လေးက မညိုကို ပြုံးကြည့်ပြီးမှ သောက်တော်ရေ ဖန်ခွက်များ
ကို သောက်တော်ရေ ဖြည့် လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် ဖယောင်းတိုင် ငါးတို
င်ကို မီးထွန်းညှိလိုက်သည်။ ။ နောက် အမွှေးတိုင်ငါးတိုင် ...။

သူမ လုပ်ဆောင်စရာ ရှိသည် တို့ ပြီးဆုံးသွားမှ ယောဂီတဘက်က
လေးကို ပခုံးပေါ်တင်ကာ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ကျုံ့ကျုံ့ကလေးထိုင်ပြီး ဘု
ရားဝတ်ပြုခြင်း အလုပ်ကို စတင်လိုက်သည်။ ။

အခန်း (၂)

"ဒူ ... ဝေ ... ဝေ ... ဝေ"

"ဒူ ... ဝေ ... ဝေ ... ဝေ"

"ဒူ ... ဝေ ... ဝေ ... ဝေ"

ကြေးစည်ထုသံလေး ကြားရသဖြင့် "ဘဝ" သည် ပေါက်တူးပေါက် နေရာမှ ခေတ္တရပ်နားကာ ခါးဆန့်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကလေး လှုပ်ရုံ၊ တစ်ကိုယ်တည်းကြားရုံ သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ် လိုက်လေသည်။ ။ ထို့နောက် ဖြာတက်လာသော အရုဏ်ဦး နေမင်းကိုကြည့်ပြီး သွေးပူလှေကျင့်ခန်း အစား လောလောဆယ် အိမ်ခြံအတွင်း ရှင်းလင်းစရာတွေ ရှိနေသဖြင့် ရှင်းလင်းခြင်းကို အစားထိုးခြင်းဖြစ်သည်။ ။

သွားစရာ ရှိသေးသဖြင့် ပေါက်တူးကို သိမ်းဆည်းပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင် ခဲ့လိုက်သည်။ ။

"လူလေး ... ထမင်းကြော်ရပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ သားလည်း ပြီးပါပြီ၊ ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်၊ ပြီးမှ ပဲ စားတော့မယ်"

"ဪ ... မမကြီးကပြောတယ်၊ လူလေးခြံထဲမှာ ကြိုက်သလို ပြုပြင်ပြီး စိုက်ပျိုးပါတဲ့ ၊ ငွေလည်း လိုအပ်သလောက် ယူထားပါတဲ့ "

ဘဝက ချွေးသုတ်ရင်းဖြင့် ...

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊ ကျွန်တော် ခြံအရင်ရှင်းပြီးမှ ပင်ပေါက်ကလေးတွေ ဝယ်ယူပြီး စိုက်ပျိုးမလို့ ပါပဲ၊ ဒီနေ့ အလုပ်ကိစ္စလေး လိုက်စုံစမ်း မလားလို့ ပါ"

"အေးလေ ... ညနေဘက် ကိုကိုကြီးပြန် လာပြီး ကားအားရင် လူလေးအဖေကိုပဲ လိုအပ်တာလေးတွေ သွားဝယ်ခိုင်းထားနင့်တာပေါ့"

"အမေပဲ ကောင်းသလို ကြည့်စီစဉ်ထားလိုက်ပါ"

ဘဝက ပြောပြောဆိုဆို ရေချိုးခန်းသို့ ဝင်ခဲ့လေသည်။ ။ ဘဝက ထုံးစံအတိုင်း သူနှစ်ခြိုက်စွာ သီဆိုနေကျဖြစ်သော သီချင်းကို သီဆိုလိုက်သည်။ ။ သီချင်းတစ်ပုဒ် ပြီးဆုံးသည် နှင့် သူ၏ ရေချိုးခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။

ဘဝအတွက် လောကကြီးသည် လှုပ်ရှားရုန်းကန်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော လုပ်ငန်းတစ်ခုဟု ယူဆထားသဖြင့် လောကကို အမြဲတမ်း ကျေနပ်နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ။

ဘဝ၏ မိခင် ဒေါ်နှင်းဥက သား၏ သီချင်းသံလေးကို ကြားကာ ပြုံးမိသည်။ ။ ဆယ်တန်းထိသာ ပညာသင်ခဲ့သော မိခင် မိမိနှင့် ခုနစ်တန်းမျှ အောင်ရုံသာ ပညာအရည်အချင်းရှိသော သား၏ ဖခင်တို့ ၏ သား။ တစ်နည်းအားဖြင့် အိမ်၏ ဘဏ္ဍာစိုးဟု ညာညာတာတာ အမည်ပေးထားသော်လည်း အိမ်ဖော်ဖြစ်သောမိခင် မိမိနှင့် ဒရိုင်ဘာဖြစ်သူတို့ ၏ ရင်နှစ်သည်းချာ သားလှရတနာသည် ဒရိုင်ဘာဘဝသို့သာ ရောက်ရှိရမည်သာ။

ဒေါ်နှင်းဥ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည် ၊ မဖြစ်စေရ။ မိမိတို့ ၏ သား

သည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဒရိုင်ဘာ၊ မာလီအဖြစ်ကို မရောက်စေရဟု သူတို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ။

ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည် နှင့်အညီ သားကလည်း အင်မတန်တော်သည်။ ။ ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက် သုံးဘာသာ ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ ယခုသားက ရန်ကုန်ရောက်ပြီး အလုပ်ကိစ္စအတွက် စုံစမ်းမည်ဆိုတော့ ...။

သား အလုပ်လုပ်တော့မည်လား ...။ သည် လိုဆို ...

"တီ ... တီ ... တီ ... တီ"

ဒေါ်နှင်းဥ အတွေးမဆုံးမီ အိမ်ကြီး၏ ပေါ်တီကိုအောက်မှ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဒရိုင်ဘာဦးလူဝ၏ အချက်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ။

ဪ ... ဈေးသွားကာ သုံးလေးရက်စာအတွက် အဝယ်တော် ထောက်ရပေဦးမည်။ သုံးခြင်း ထပ်ထားသော ခြင်းတောင်းအထပ်ကိုယူကာ ကားဂိုဒေါင်ပေါ်၌ တည်ဆောက်ထားသော ဒရိုင်ဘာ မိသားစု ဂေဟာလေးပေါ်မှ ပြေးဆင်းခဲ့လေသည်။ ။
